

Το τυχαίο θύμα ενός προαναγγεληθέντος εγκλήματος

Σοκ και εικασίες για τη βίαιη επανεμφάνιση του σατανισμού

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΜΑΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑΚΗΣ
ΕΥΗΣΑΛΤΟΥ

Στις ενδείξεις στη συμπεριφορά του που αγνοήθηκαν αναζητούν οι ειδικοί την απάντηση στο ερώτημα «πώς είναι δυνατόν ένας 22χρονος να σκοτώνει ως θυσία στον Εωσφόρο». Η εξιχνίαση της δολοφονίας της Ειρήνης Τσάβαρη, που είχε γίνει το βράδυ της Ανάστασης στη Γλυφάδα, προκαλεί σοκ, αφού κίνητρο του δράστη Αλέξανδρου Παπαγεωργίου ήταν η λατρευτική ανθρωποθυσία.

ΘΑ ΞΑΝΑΣΚΟΤΩΝΕ. Το έγκλημα όμως είναι η κορύφωση της προβληματικής συμπεριφοράς του δράστη. Όπως λέει ο ψυχίατρος Κώστας Αλεξανδρόπουλος, πρώην συντονιστής - διευθυντής στην ψυχιατρική κλινική του νοσοκομείου Ευαγγελισμός, η επιλογή του νεαρού και η ένταξή του στους

Τα τελευταία σχεδόν είκοσι χρόνια ο σατανισμός έχει παρουσιάσει μεγάλη κάμψη στη χώρα μας

σατανιστές «υποδεικνύει τον περιθωριακό του χαρακτήρα και επιβεβαιώνει αυτή την προβληματική συμπεριφορά. Είναι βέβαιο ότι δεν κατέληξε σ' αυτή την πράξη από τη μια στιγμή στην άλλη.

Επιπλέον, ο προγραμματισμός του 22χρονου για την επανάληψη παρόμοιας πράξης στο μέλλον μάς δείχνει ότι ήταν δέσμιος αυτής της δοξασίας». Σημειώνεται ότι ο Παπαγεωργίου ομολόγησε στην Αστυνομία ότι σκόπευε να σκοτώσει ξανά, αυτό το Σάββατο, 21 του μήνα, στο θερινό νηλοστάσιο.

Η μικρή ηλικία του δράστη και η βιαιότητα της πράξης του, αναφέρει ο κ. Αλεξανδρόπουλος, αποτελούν ενδείξεις ότι παρουσίαζε δυσπροσαρμοστικότητα στο κοινωνικό και στο εκπαιδευτικό του περιβάλλον. Συμπληρώνει δε ότι η χρήση του χασίς - υπενθυμίζεται ότι στην κατοχή του νεαρού βρέθηκε ποσότητα ινδικής κάνναβης - έχει γίνει γνωστό ότι είναι αίτιο σοβαρότατων ψυχωσικών διαταραχών οι οποίες πιθανόν να περιπλέκουν ακόμα περισσότερο τη συμπεριφορά μιας διαταραγμένης προσωπικότητας.

ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ. Ο Παπαγεωργίου, που σκότωσε την Τσάβαρη γιατί εκείνη έτυχε να βρεθεί μπροστά του, είναι παιδί μιας μέσης οικογένειας: ζούσε στη Γλυφάδα, οι γονείς του είναι συνταξιούχοι -

θηποιός ο πατέρας, υπάλληλος του ΙΚΑ η μητέρα - και έχει έναν μικρότερο αδελφό. Ήταν μοναχικός, δεν είχε φίλους, ήταν άνεργος και είχε απαλλαγεί από τον Στρατό λόγω των ψυχολογικών προβλημάτων του.

Στοιχεία συμπεριφοράς όπως αυτά που εμφάνιζε ο 22χρονος δράστης θα πρέπει να αποτελούν έναν «οδηγό» για τους γονείς «προκειμένου να αντιληφθούν αν τα παιδιά τους δεν έχουν ομαλή πορεία προς την κοινωνική ωρίμαση». Αν ένας νέος δεν έχει φίλους, δεν επιδιώκει να εργάζεται, αλλάζει συχνά εργασία, δεν έχει καλή σεξουαλική προσαρμογή και έχει ενταχθεί σε κάποια δοξασία (π.χ. στον σατανισμό) τότε αυτά τα «σημάδια» θα πρέπει να χτυπήσουν καμπανάκι στο οικογενειακό του περιβάλλον ότι πρόκειται για διαταραγμένη προσωπικότητα, αναφέρει ο κ. Αλεξανδρόπουλος. Σε μια τέτοια περίπτωση οι γονείς πρέπει να απευθυνθούν στους ειδικούς της ψυχικής υγείας.

ΥΦΕΣΗ. Πάντως τις δύο τελευταίες δεκαετίες εκτιμάται ότι το φαινόμενο του σατανισμού στη χώρα μας δεν παρουσιάζει έξαρση. «Δεν υπήρξε συνέχεια μετά τις δολοφονίες και τη σύλληψη των λεγόμενων σατανιστών της Παλλήνης το 1993. Εκτιμώ ότι μετά την καταδίκη των δραστήων εκείνης της ομάδας το φαινόμενο παρουσίασε μεγάλη κάμψη» λέει ο καθηγητής στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών Μάριος Μπέγζος.

Παρόμοια άποψη διατυπώνει ο γραμματέας της Συνοδικής Επιτροπής επί των Αιρέσεων της Εκκλησίας της Ελλάδος π. Κυριακός Τσουρός. «Δεν μας έχει απασχολήσει ξανά, μετά το 1993, κάποιο περιστατικό».

Παρατηρούμε όμως - αν τελικά αποδειχθεί ότι ο νεαρός ήταν σατανιστής - ότι το φαινόμενο επανεμφανίζεται με εγκληματική δραστηριότητα».

Όπως συμπληρώνει ο π. Τσουρός, στο θέμα του κινδύνου που εγκυμονεί ο νεοσατανισμός η Εκκλησία δεν μπορεί να κάνει κάτι παραπάνω από την πληροφόρηση. «Εχουμε ζητήσει όμως από την πολιτεία να φτιάξει επιτροπές που θα παρακολουθούν τη δράση τέτοιων ομάδων, όπως συμβαίνει στη Γαλλία».

Ο συλληφθείς Αλέξανδρος Παπαγεωργίου όπως εμφανίζεται σε διάφορες φωτογραφίες του στο προφίλ του στο facebook

ΑΙΧΜΕΣ

Ο δεύτερος θάνατος μιας γυναίκας

Στην ιστοσελίδα τους, «TA NEA» δημοσίευσαν αμέσως το ονοματεπώνυμό της. Ελάχιστα άλλα ειδησεογραφικά σάιτ το έκαναν - κανένα μάλιστα από τα μεγαλύτερα. Ετσι, όταν το αναζητούσε κανείς στο Google, εμφανιζόταν ύστερα από αρκετά άλλα προφίλ και επαγγελματικές επωνυμίες. Εκείνη, όπως αποδείχθηκε, δεν είχε ούτε επάγγελμα ούτε προφίλ. Ήταν απλώς άστεγη και το πεθαμένο πρόσωπό της είχε παραμορφωθεί.

Αλλά δεν θα μαθαίναμε καν ότι «η

ΤΟΥ ΜΑΝΩΛΗ ΠΙΜΠΙΛΗ

41χρονη άστεγη» δολοφονήθηκε άγρια και εν ψυχρώ αν ο θύτης δεν είχε διαπράξει το έγκλημα επειδή ήταν σατανιστής. Η είδηση θα περνούσε στα ψιλά και, βέβαια, το όνομα του

θύματος δεν θα το μαθαίναμε ποτέ. Αξίζει μάλιστα να στοχαστούμε περί του τι είναι στις ημέρες μας είδηση στο πεδίο του αστυνομικού ρεπορτάζ. Αν Έλληνας σκοτώσει ξένο, είναι μικρή είδηση. Αν Έλληνας σκοτώσει Έλληνα, η είδηση είναι λίγο μεγαλύτερη. Αν ξένος σκοτώσει ξένο, δεν πρόκειται για είδηση. Αν ξένος σκοτώσει Έλληνα, είναι μεγάλη είδηση. Η εθνικότητα δηλαδή του θύματος είναι ο πρώτος παράγοντας αξιολόγησης και ο δεύτερος είναι η εθνικότητα του θύτη. Εδώ όμως βρισκόμαστε μπροστά σε μια άλλη πρωτόγνωρη κατάσταση απροσδιοριστίας: η εθνικότητα του θύματος παίζει δευτερεύοντα ρόλο επειδή εδώ τον πρωτεύοντα ρόλο παίζει μια ιδιότητά του: το θύμα είναι άστεγος. Και άστεγος δεν σημαίνει απλώς ξένος. Άστεγος σημαίνει μη άνθρωπος. Άστεγος σημαίνει άνθρωπος χωρίς πρόσωπο.

Με αυτή την έννοια, το ότι κάποιοι θέλουν να έχουν «πρόσωπο στην κοινωνία» δεν είναι ακριβώς κλισέ. Για να χρησιμοποιήσουμε όμως μια έκφραση που είναι σίγουρα κλισέ, η «άτυχη γυναίκα» στάθηκε διπλά «άτυχη»: πρώτα γιατί βρέθηκε στον δρόμο, χωρίς σπίτι (πόσο όμως αυτό είναι θέμα τύχης);, δεύτερον γιατί αυτήν είδε πρώτη ο θύτης όταν βγήκε παγανιά ανήμερα του Πάσχα - κάπου το γεμάτο σκουπίδια και δοξασίες μυαλό του είχε συγκρατήσει ότι μετά την Ανάσταση είναι ό,τι πρέπει για να κάνεις θυσία στον Εωσφόρο.

Ο «σατανιστής» βέβαια, χωρίς να το συνειδητοποιεί, καθόλου τυχαία δεν της πολτοποιήσε το κεφάλι. Πολτοποιήσε ένα πρόσωπο που δεν υπήρχε. Αρα έκανε ένα έγκλημα που μπορεί και να μην ήταν ακριβώς έγκλημα - με έναν τρόπο και για αρκετούς άλλους από μας, πόσω μάλλον για τον ίδιο.

Φυσικά, με όλα τούτα δεν πρόκειται να αναστήσουμε τη «41χρονη άστεγη». Μπορούμε όμως να αναστήσουμε το όνομά της. Όχι για την ιστορία. Αλλά επειδή, όπως κάθε άνθρωπος, είχε οπωσδήποτε και εκείνη μια δική της ιστορία. Την έλεγαν Ειρήνη Τσάβαρη. Και είχε πρόσωπο μέχρι τέλους.